

Хутко-хутко в мене виростуть крила
І покину я позичені вітрила
Ах як це гарно і як чудово
Я почуваю як росте сила як міцніє сила
Мене усього сила вхопила і відродила
Я народжуюсь на світ знову.
Скоріш обминути скоріш усіх обігнати
Щоб усе перечути і на світі усе перезнати
Бо не чую вже тіла і не чую вже крові
Не хочу я дому не маю більш дому
не існують більш грати
Мені хочеться далі
мені хочеться вище десь стати
Вище фарби музики і слова.

23. V. 1916. Владивосток

[З циклу «Осіння рана», 1915–1916.](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).